

Okresní soud v Ústí nad Orlicí

Husova 975

562 17 Ústí nad Orlicí

V Praze dne 14. listopadu 2019

Věc:

Žádost o poskytnutí informací dle zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím

Žadatel: Mgr. Martin Snížek

datum narození XXXXXXXX,

advokát se sídlem Praha 1, Husova 242/9, PSČ 110 00, zapsaný v seznamu advokátů vedeném Českou advokátní komorou pod ev. č. 16634

ID datové schránkyXXXXXX

Ve smyslu zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, tímto žádám o zaslání kopií následujících rozhodnutí vydaných v řízení vedeném Okresním soudem v Ústí nad Orlicí pod sp. zn. **5 C 28/95** (a řízeních o opravných prostředcích):

☒ rozsudku Okresního soudu v Ústí nad Orlicí ze dne 24. března 1995, č.j. 5 C 28/95 - 12; a

☒ rozsudku Krajského soudu v Hradci Králové ze dne 5. září 1995, č.j. 13 Co 390/95 - 21.

Předem děkuji.

S pozdravem,

ČESKÁ REPUBLIKA

5.10.1995

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

5C 28/95-12

Okresní soud v Ústí nad Orlicí rozhodl samosoudcem JUDr. Bořivojem Hájkem v právní věci navrhovatelky S K nar. , bytem proti odpůrci V. K , nar. bytem o zrušení práva společného nájmu k bytu

t a k t o :

I. Právo společného nájmu navrhovatelky Soni Krejsové a odpůrce Vladimíra Krejsovy k bytu, sestávajícího z 3 pokojů, kuchyně a příslušenství v 5. poschodí domu čp. /IV, ul. , se z r u š u j e .

II. Výlučným nájemcem se určuje navrhovatelka S K:

III. Odpůrce je povinen předmětný byt vyklidit do 15ti dnů od zajištění náhradního bytu.

IV. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d ě n í :

Navrhovatel se svým návrhem domáhala zrušení společného práva k nájmu bytu, který získali účastníci jako manželé, a zároveň se domáhala, aby soud určil, že výlučným nájemcem tohoto bytu je navrhovatelka. Dále se navrhovatelka domáhala toho, aby odpůrci byla uložena povinnost předmětný byt vyklidit a odevzdat navrhovatelce do 15ti dnů od poskytnutí náhradního ubytování. Svůj návrh odůvodnila tím, že na společném nájmu bytu se účastníci nemohou dohodnout, a určení, že navrhovatelka je výlučným nájemcem bytu, je v zájmu nezletilých dětí účastníků.

Odpůrce uvedl, že s návrhem na zrušení společného práva k nájmu bytu souhlasí. Byl je ochoten vyklidit, pokud mu bude přidělen náhradní byt. Předmětný byt v současné době prakticky neužívá, má zde jenom několik věcí, bydlí u své matky, nemá však jinou možnost bydlení.

Z provedeného řízení soud zjistil, a to z nájemní smlouvy, uzavřené mezi Městem a navrhovatelkou, že na základě této smlouvy byl navrhovatelce pronajmut byt 1. kategorie, č. 15 v domě čp. /IV sestávající z kuchyně, 3 pokojů a příslušenství. Tato smlouva byla uzavřena dne 3. 1. 1994. Ze spisu Okresního soudu v Ústí nad Orlicí, sp. zn. 5C 83/94, především z rozsudku č.l. 16 až 17 soud zjistil, že účastníci uzavřeli manželství dne 25. 10. 1980, toto manželství bylo rozvedeno, rozsudek o rozvodu manželství nabyl právní moci dne 21. 9. 1994. Nezl. děti a byly svěřeny do výchovy navrhovatelky. Z výsledku navrhovatelky soud zjistil, že v současné době byt užívá ona společně s 2 nezl. dětmi, které má svěřeny do výchovy. Odpůrce byt fakticky užíval asi do prosince 1994, v současné době se však z bytu zcela neodstěhoval, má zde nějaké věci. Má také klíče od bytu. Náklady spojené s užíváním bytu hradí navrhovatelka, nájemné platí také navrhovatelka.

Z výpovědi odpůrce soud zjistil, že tento byt opustil již v polovině listopadu 1994, a to z toho důvodu, že ho k tomu donutila navrhovatelka společně se svým otcem. V současné době bydlí u své matky v bytě 2+1, nemá jinou možnost bydlení, nevlastní žádnou nemovitost, ani byt. Má podanou žádost o nový byt u MěÚ.

Ze zprávy MěÚ soud zjistil, že byt v domě čp. IV ve byl přidělen manželům, převzala ho však a nájemní smlouvu sepsala navrhovatelka. V současné době není MěÚ známo, kdo byt užívá, nájemné je placeno pravidelně bez problémů. MěÚ, jako vlastník bytu navrhl, aby byt byl přidělen navrhovatelce.

Podle ust. § 705, odst. 1., obč. z. nedohodnou-li se rozvedení manželé o nájmu bytu, soud na návrh jednoho z nich rozhodne, že se zrušuje právo společného nájmu bytu. Současně určí, který z manželů bude byt dále užívat jako nájemce. Podle odst. § 3, téhož ust. při rozhodování o dalším nájmu bytu, vezme soud zřetel zejména na zájmy nezl. dětí a stanovisko pronajímatele.

Podle § 712, odst. 3., obč. z. v případech podle § 705, odst. 1., má rozvedený manžel právo na náhradní byt. Soud může, jsou-li pro to důvody zvláštního zřetele hodné, rozhodnout, že rozvedený manžel má právo jen na náhradní ubytování.

Z provedeného řízení soud dospěl k názoru, že jsou zde podmínky ke zrušení společného nájmu bytu. Účastníci nabyli byt jako manželé, tedy vzniklo jim právo společného nájmu bytu podle ust. § 703, obč. z., manželství účastníků však bylo rozvedeno a v současné době se účastníci nemohou dohodnout na společném užívání bytu. Návrh na zrušení společného nájmu bytu byl podán, a proto soud zrušil společné právo k nájmu bytu.

Soud dále rozhodoval o tom, který z účastníků bude nadále nájemcem bytu. Soud zde vycházel z ust. § 705, odst. 3. obč. z. a z toho důvodu, že navrhovatelka má svěřeny do své výchovy obě děti účastníků a pronajímatel bytu Město navrhlo, aby byt byl nadále užíván navrhovatelkou a soud neshledal jiné důvody, pro které by měl být byt přidělen odpůrci, když v současné době navíc navrhovatelka byt v podstatě sama s dětmi užívá. Soud rozhodl tak, že určil výlučným nájemcem bytu navrhovatelku. Za použití § 711, odst. 2., obč. z. a § 712, odst. 3., obč. z. soud dále rozhodl o tom, že odpůrce je povinen předmětný byt vyklidit. Tuto povinnost vyklidit však vázal podmínkou přidělení náhradního bytu odpůrci. Podle názoru soudu v dané věci nejsou důvody pro to, aby soud vzal vyklizení bytu odpůrcem pouze na náhradní ubytování. Odpůrce v podstatě sám byt z vlastní vůle

neuvolnil, byl k tomu prakticky donucen situací, která v rodině nastala.

O nákladech řízení soud rozhodl podle ust. § 150, o.s.ř. a nepřiznal navrhovatelce náhradu nákladů řízení. Podle názoru soudu zde jsou důvody hodné zvláštnímu zřetele, protože toto řízení nebylo zaviněno pouze jednáním odpůrce, ale řízení zavinili oba účastníci především tím, že vinou účastníků, a to obou, došlo k rozvodu manželství. Navíc odpůrce se nijak nebránil tomuto řízení o zrušení společného právo nájmu bytu.

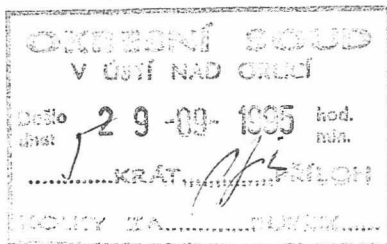
P o u č e n í :

Proti tomuto rozsudku lze podat odvolání ve lhůtě 15ti dnů ode dne jeho doručení prostřednictvím podepsaného soudu ke Krajskému soudu v Hradci Králové.

Nebude-li povinnost tímto rozsudkem stanovená splněna dobrovolně, lze se jejího splnění domáhat návrhem na soudní výkon rozhodnutí.

V Ústí nad Orlicí dne 24. 3. 1995

JUDr. Bořivoj Hájek *Hájek*

ČESKÁ REPUBLIKA

SC 28/95

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Hradci Králové rozhodl v senátu složeném z předsedy JUDr. Václava Kárníka a soudců JUDr. Ludmily Sladkovské a JUDr. Viléma Janoucha, ve věci navrhovatelky S K , bytem , proti odpůrci V. K , bytem , o zrušení práva společného nájmu bytu, k odvolání navrhovatelky do rozsudku Okresního soudu v Ústí nad Orlicí ze dne 24.3.1995, č.j. 5 C 28/95-12, t a k t o :

Rozsudek okresního soudu se p o t v r z u j e .

Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů odvolacího řízení.

O d ů v o d n ě n í

Rozsudkem okresního soudu bylo zrušeno právo účastníků společného nájmu bytu sestávajícího ze tří pokojů, kuchyně a příslušenství v 5. poschodí domu č.p. /IV, v ulici . Výlučným nájemcem předmětného bytu byla určena navrhovatelka a odpůrci bylo uloženo byt vyklidit do 15-ti dnů od zajištění náhradního bytu. Žádnému z účastníků nebylo přiznáno právo na náhradu nákladů řízení.

Proti rozsudku okresního soudu ve výroku o povinnosti byt vyklidit do 15-ti dnů od zajištění náhradního bytu podala odvolání navrhovatelka. Namítala, že v průběhu řízení před okresním soudem upřesnila návrh a žádala vyklizení bez náhrady. Má za to, že soud prvního stupně věc správně neposoudil, neboť odpůrce byt neužívá, od poloviny prosince 1994 bydlí u své matky, ač k tomu nebyl nikým donucen. Do společného bytu se vrátit nechtěl, fakticky se v něm nezdržuje a má nyní jinou možnost bydlení, neboť jeho matka má k dispozici byt 2+1, nikdo jiný zde nebydlí a jako syn má zde právo bydlení. Odpůrce

se nepodílí na úhradě nájemného, v době její nepřítomnosti se ze společného bytu ztrácejí věci. Za důvody zvláštního zřetele hodně považuje nejen tyto okolnosti, ale také okolnosti, které vedly k rozvodu manželství. Navrhla, aby odvolací soud změnil rozsudek okresního soudu v napadeném výtoku tak, že odpůrce je povinen byt vyklidit a vyklizený jí do 15-ti dnů odevzdat bez poskytnutí bytové náhrady. Na nákladech odvolacího řízení účtovala náhradu za 3,5 hod. ztráty mzdy po 33,30 Kč, soudní poplatek za odvolací řízení 1.000,-Kč a celkové jízdné 48,-Kč z místa bydliště do Hradce Králové a zpět. Ve svém vyjádření uvedla, že odnášení věcí odpůrcem ze společného bytu bylo řešeno nejen Městským úřadem ve Vysokém Mýtě, ale v dalším případě i policií. Mezi účastníky doposud nedošlo k majetkovému vyrovnání.

Odpůrce se k odvolání nevyjádřil.

Krajský soud přezkoumal rozsudek okresního soudu i řízení, které jeho vynesení předcházelo jako celek, neboť dle § 212 odst. 1 písm. d) o.s.ř. z právního předpisu vyplývá určitý způsob vypořádání vztahu mezi účastníky. Dospěl k závěru, že odvolání navrhovatelky není důvodné.

Podle § 705 odst. 1, 3 obč. zák. nedohodnou-li se rozvedení manželé o nájmu bytu, soud na návrh jednoho z nich rozhodne, že se zrušuje právo společného nájmu bytu a současně určí, který z manželů bude byt dále užívat jako nájemce. Při rozhodování o dalším nájmu bytu vezme soud zřetel zejména na zájmy nezletilých dětí a stanovisko pronajímatele. Podle § 712 odst. 3 obč. zák. po novelizaci v případech podle § 705 odst. 1 a odst. 2 věta druhá obč. zák. má rozvedený manžel právo na náhradní byt; soud může, jsou-li pro to důvody zvláštního zřetele hodné, rozhodnout, že rozvedený manžel má právo jen na náhradní ubytování. Podle § 712 odst. 6 obč. zák. po novelizaci pokud má nájemce právo na bytovou náhradu, není tento nájemce povinen se z bytu vystěhovat a byt vyklidit, dokud pro něj není odpovídající bytová náhrada zajištěna; společní nájemci mají nárok jen na jednu bytovou náhradu.

Pokud se týká rozhodnutí o zrušení společného nájmu účastníků k bytu sestávajícího ze 3 pokojů, kuchyně a příslušenství v 5. poschodí domu č.p. /IV, v ulici a rozhodnutí, že výlučným nájemcem předmětného bytu se určuje navrhovatelka, odkazuje odvolací soud na odůvodnění, které učinil soud prvního stupně.

Podle ustanovení § 712 odst. 3 obč. zák. ve znění novely vydané pod č. 267/1994 Sb., má v případech podle § 705 odst. 1 obč. zák., což se týká i této souzené věci, rozvedený manžel právo na náhradní byt pouze tehdy, jsou-li pro to důvody zvláštního zřetele hodné, může být rozhodnuto o tom, že má právo jen na náhradní ubytování. Navrhovatelka namítala, že odpůrce má nejen jinou možnost bydlení, ale rovněž se nepodílí na úhradě nájemného, manželství bylo rozvedeno pro nezájem odpůrce o rodinu a děti, které jí byly svěřeny do výchovy a mimo to docházelo i k dalším problémům, jež se týkaly odnášení věcí odpůrce z jejich společného bytu. K těmto námitkám je nutno dodat, že odpůrce se sice nezdržuje ve společném bytu, ale pouze přebývá v bytu

své matky a jinou možnost bydlení doposud nemá. Problémy týkající se placení nájmu byly řešeny v soudním řízení, které bylo vedeno u Okresního soudu v Ústí nad Orlicí pod sp. zn. 5 C 181/94 a tyto okolnosti nelze považovat za důvody zvláštního zřetele hodné, jež by měly mít za následek to, že by odpůrce neměl mít, a to po zrušení společného nájmu bytu a rozhodnutí o tom, že výlučným nájemcem bytu se stává navrhovatelka, právo na náhradní byt. Za takovéto důvody zvláštního zřetele hodné konečně nelze považovat ani problémy, jež se týkaly společného majetku účastníků, neboť mezi nimi doposud nedošlo k majetkovému vyrovnání, a ani okolnosti rozvodu manželství, když hlavní příčina rozvratu manželství byla zjištěna v rozdílosti povah účastníků a neschopnosti vzájemné tolerance. Vzhledem ke všem těmto okolnostem tak nebyly shledány důvody, pro které by neměl mít odpůrce právo na náhradní byt a měl by předmětný byt vyklidit bez poskytnutí bytové náhrady, případně po zajištění náhradního ubytování. V řízení před okresním soudem měli oba účastníci úspěch pouze částečný a proto nikoliv z příčin, které má na mysli ustanovení § 150 o.s.ř., ale z důvodů obsažených v ustanovení § 142 odst. 2 o.s.ř., bylo na místě rozhodnout tak, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Protože ani po přezkoumání věci odvolacím soudem nevyšlo najevo nic, co by mělo vést ke změně nebo zrušení rozsudku, byl rozsudek okresního soudu jako věcně správný potvrzen (§ 219 o.s.ř.).

Žádnému z účastníků nebylo přiznáno právo na náhradu nákladů odvolacího řízení, neboť navrhovatelka v odvolacím řízení nebyla úspěšná a odpůrci náklady nevznikly (§ 142 odst. 1 a § 224 odst. 1 o.s.ř.).

P o u č e n í : Proti tomuto usnesení není další odvolání přípustné.

Hradci Králové dne 5. září 1995

l
z
p
z
e
r

i
t
c
v.
Pis
ulo.

Předseda senátu:

OKRESNÍ SOUD V ÚSTÍ NAD ORLICÍ

Husova 975, 562 17 Ústí nad Orlicí

tel.: 465 567 111, fax: 465 523 269, e-mail: podatelna@osoud.uno.justice.cz, IDDS: rjrabj7

NAŠE ZNAČKA: 51 Si 490/2019
VAŠE ZNAČKA:
VYŘIZUJE: Jan Gregar
DNE: 21. listopadu 2019

Vážený pan
Mgr. Martin Snížek
advokát
Husova 242/9
140 00 Praha 1

Vážený pane magistře,

na základě Vaší žádosti ze dne 14.11.2019 Vám v příloze zasílám požadované anonymizované rozsudky:

- č.j.: 5 C 28/95-12
- č.j. 13 Co 390/95-21

S pozdravem

Bc. Jan Gregar v. r.
ředitel správy soudu

Příloha : rozsudek 2x